

Sygn. akt VIII Co 797/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Wiśniewski

Protokolant: Anna Hrydziuszek

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z wniosku wierzyciela (...) S.A. we W.

przeciwko dłużnikowi T. K.

o wyjawienie majątku

postanawia:

umorzyć postępowanie w przedmiocie przymuszenia dłużnika do złożenia wykazu majątku i przyrzeczenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 września 2012 r. Sąd nakazał dłużnikowi złożenie wykazu majątku i przyrzeczenia, o którym mowa w art. 913 § 1 k.p.c.

W związku z nieusprawiedliwionym niestawiennictwem na rozprawie w dniach 17 października i 5 grudnia 2012 r. Sąd – zgodnie z wnioskiem wierzyciela – nakazywał przymusowe doprowadzenie dłużnika. Pomimo tego, dłużnik nie został doprowadzony na posiedzenie.

Stwierdzić zatem należy, że prowadzenie dalszego postępowania w przedmiocie przymuszenia dłużnika do złożenia wykazu majątku i przyrzeczenia stało się zbędne z powodu wyczerpania środków przymusu. Zawnioskowane przez wierzyciela przymusowe doprowadzenie okazało się bezskuteczne, zaś zastosowanie innych środków przymusu uznać należy w niniejszej sprawie za niecelowe, nie tylko ze względu na brak stosownego wniosku ze strony wierzyciela. Praktyka sędziowska wskazuje bowiem, że stosowanie w sprawach wyjawienie majątku grzywny czy aresztu jest środkiem mało skutecznym. Ponadto, z jednej strony bywa niewspółmiernie uciążliwe dla dłużnika, zaś z drugiej strony wymaga od organów wymiaru sprawiedliwości nakładu pracy i zaangażowania środków finansowych nieadekwatnych do wagi sprawy.

O tym, że wyczerpanie środków przymusu powinno skutkować umorzeniem postępowania świadczy treść art. 918¹ k.p.c., z którego wynika, że dłużnik nie jest zobowiązany do złożenia nowego wykazu majątku i przyrzeczenia na żądanie tego samego lub innego wierzyciela, gdy od wyczerpania środków przymusu nie upłynął okres jednego roku.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 355 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.